

Fru Hanne Severinsen sagde herfra, at hun frygtede, at det ville være at gøre Tibet en bjørnetjeneste, hvis man vedtog beslutningsforslaget. Jeg finder det tankevækkende, at det ved Venstre tilsyneladende bedre, end tibetanerne selv ved det.

Under den nylig afholdte Tibethøring i Folketinget fik såvel det danske Folketing som den danske befolkning i det hele taget et godt indtryk af, hvilke store problemer den tibetanske befolkning kæmper med. Et af de største problemer er ifølge Dalai Lama, hvordan den tibetanske kulturarv kan bevares under det stadige pres fra Kina. Tibet og tibetanerne kæmper således en daglig kamp for at bevare deres kulturelle identitet, en kamp, de har valgt at føre med fredelige og ikkevoldelige midler på trods af de kinesiske myndigheders grove overtrædelser af helt fundamentale menneskerettigheder, som Folketingets Tibethøring så grundigt fik dokumenteret.

Vi bliver vist alle lidt imponerede over den pragmatiske måde, hvorpå tibetanerne og deres leder fremfører deres i virkeligheden beskedne ønske om at få Kina bragt til forhandlingsbordet og her indlede drøftelser med det udgangspunkt, at dagsordenen ikke er fastlagt på forhånd. Den tibetanske leder har således afholdt sig fra at kræve et frit og uafhængigt Tibet som en del af dagsordenen for eventuelle forhandlinger.

En af de helt afgørende forudsætninger for, at tibetanernes kamp for en fredelig løsning på den kinesiske tilstedeværelse i Tibet kan lykkes, er en fortsat international opmærksomhed og dialog om de tibetanske spørgsmål.

Det er vigtigt, at vi ikke i begejstringen over en afsluttet og vellykket Tibethøring blot haster videre til andre presserende sager. Vi har tværtimod et ansvar for at fastholde og videreføre den øgede opmærksomhed og viden om Tibet, som høringen medførte. Danmark og den danske regering skal derfor aktivt medvirke til at sætte spørgsmålet om Tibets fremtid på den internationale dagsorden, og vi skal forsøge at få Kina bragt i dialog med Tibet og den tibetanske eksilregering. Det er derfor, SF er med til at stille dette forslag til folketingsbeslutning, hvor regeringen opfordres til at arbejde for taleret til nobelprismodtageren Dalai Lama i FN.

I sig selv er det et meget moderat og beskedent forslag. Lad Tibet få taleret i FN's generalforsamling og her få en mulighed for at fremføre og præsentere tibetanernes eget forslag til initi-

ativer, der forhåbentlig kan få Kina til at overveje og indlede forhandlinger. Ved at få en taleret til Tibet i FN har vi ikke taget stilling til, hvordan spørgsmålet om den kinesiske tilstedeværelse i Tibet i øvrigt skal løses, men for mig at se er det helt oplagt, at vi lader Tibet komme til orde i FN, den institution, der står som verdenssamfundets konfliktløser.

Jeg håber, at der vil være lydhørhed for dette forslag også i de partier, der plejer at værne om retten til at ytre sig frit.

Jørgen Estrup (RV):

Da Udenrigsudvalget i slutningen af efteråret besluttede at gennemføre en Tibethøring, skete det i en fælles erkendelse af, at det var vigtigt, at vi stod sammen om denne sag, og at det var på den måde, vi bedst kunne gøre noget for Tibet.

Jeg synes også, det hører med til historien, og det kan man også se af fremsættelsesdatoen på beslutningsforslaget, at forslagsstillerne dengang afstod fra at få deres forslag til behandling før efter høringen, og det synes jeg var en overordentlig fornuftig og god reaktion, og det er også i den ånd, at jeg sådan set har appelleret til, at vi nu holder enigheden i det fortsatte arbejde.

Jeg synes, at det er utrolig vigtigt at fastholde, at den ånd, der lå i høringen, nemlig at vi ved at sætte fokus på menneskerettighederne og på mulighederne for at fremme dialogen mellem repræsentanterne for Tibet i eksil, og altså primært Dalai Lama, og de kinesiske myndigheder, sådan set er vejen frem, og dér, hvor vi bedst kunne sætte ind.

Dér vil jeg så godt understrege, at jeg synes, at beslutningsforslaget i hvert fald er uklart. Der tales i beslutningsforslaget alene om, at Tibet skal komme til orde i FN, men når man læser bemærkningerne, får man meget nemt det indtryk, at det drejer sig både om en anerkendelse af, at Kina er en besættelsesmagt, og at der skal gives observatørstatus til Tibet, og så er man langt inde i en fortolkning af en selvstændighed for Tibet, en selvstændighed, som Dalai Lama på høringen selv klart tog afstand fra, fordi han ikke mente, det var en realistisk position under de nuværende omstændigheder.

Derfor tror jeg, at det vil være fornuftigt, sådan som jeg også forstod hr. Bent Hindrup Andersen, at man ikke går videre med beslutningsforslaget, men lader det indgå i det arbejde, som vi i fællesskab gør for at holde Tibets problemer på dagsordenen såvel i Folketinget som internationalt, og i sidste ende er det så alt-